

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัด เทศบาลตำบลคุณเสารง

ที่ พท ๕๓๙๐๑/

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง รายงานผลการเข้าร่วมฝึกอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินการทางวินัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลคุณเสารง

๑. เรื่องเดิม

ตามที่ ข้าพเจ้า นางสุพัตรา nakkaew ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญงานได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมฝึกอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินการทางวินัย ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ โรงแรมร้อยทองรีสอร์ท อำเภอคนจน จังหวัดพัทลุง นั้น

๒. ข้อเท็จจริง

จากการเข้าร่วมอบรมหลักสูตรดังกล่าว ได้รับความรู้ ดังนี้

- ได้รับฟังอภิปรายให้ความรู้ เรื่อง ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อไม่ให้มีการกระทำผิดวินัย โดย นางสาวศศิพร อารยะสันติภพ นิติกรชำนาญการ สำนักงาน ก.พ.
- ได้รับฟังบรรยายเรื่อง วิธีดำเนินการทางวินัย และการลงโทษทางวินัย โดย นางสาวสุจันตนา ปิยธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ.

๓. ข้อพิจารณา

เห็นควรเผยแพร่ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมในครั้งนี้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลคุณเสารง โดยผ่านเว็บไซต์หลัก เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคน และประชาชนทั่วไป ได้ทำความเข้าใจ และรับความรู้ในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินการทางวินัย ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการ

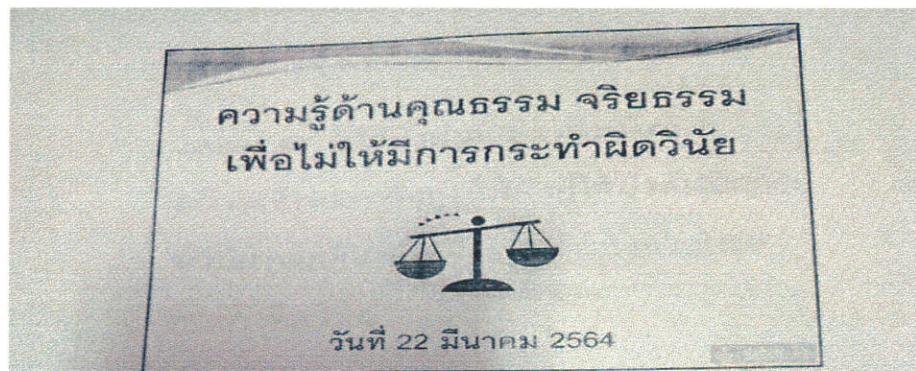
(นางสุพัตรา nakkaew)

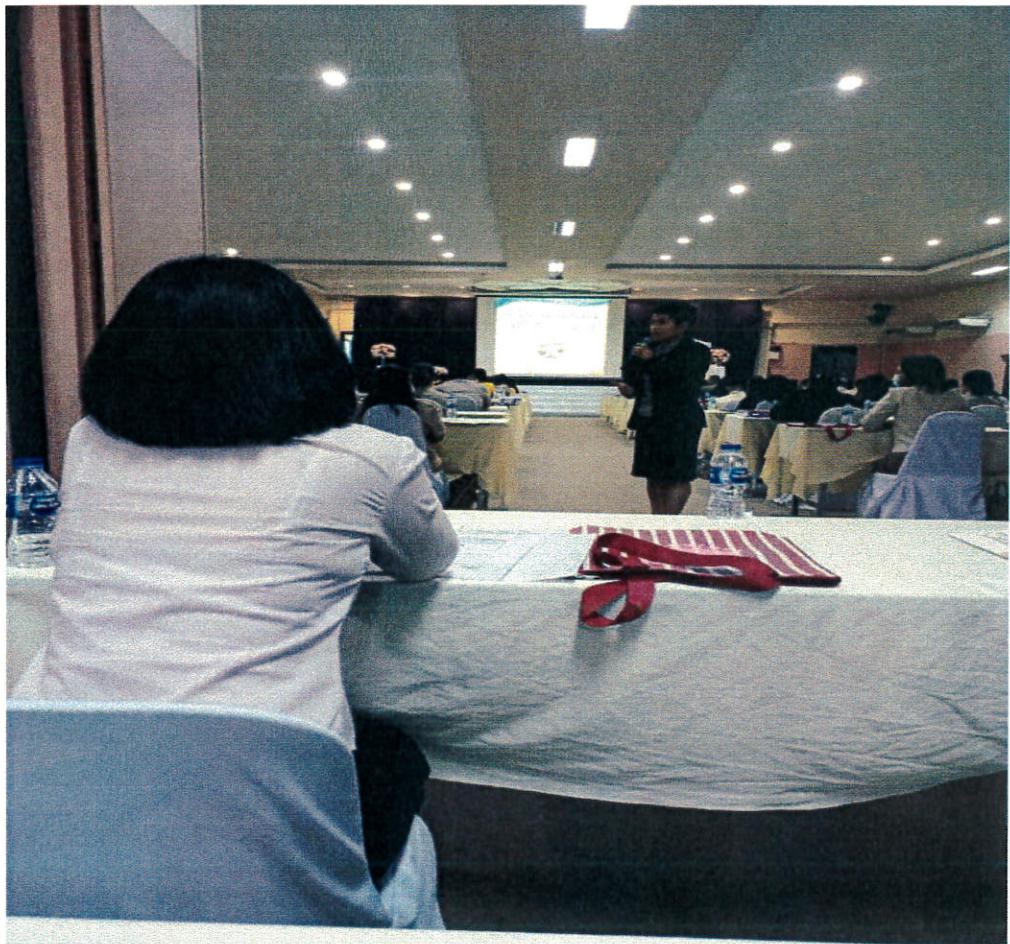
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นายสุพัตรา นกแก้ว

(นายสุพัตรา นกแก้ว)
รองปลัดเทศบาลตำบลคุณเสารง

(นายเพียรชัย เสวตโภร)
ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่
นายกเทศมนตรีตำบลคุณเสารง

กำหนดการ

โครงการอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินการทางวินัย

วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

ณ โรงแรมร้อยห้องรีสอร์ท อำเภอคนจน จังหวัดพัทลุง

วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

เวลา ๐๙.๐๐ – ๐๙.๕๐ น. ลงทะเบียน/รับเอกสาร

เวลา ๐๙.๕๐ – ๑๐.๐๐ น. พิธีเปิดโครงการอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินการทางวินัย โดย นายฉัตรชัย อุษาะ รองผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. การอภิปราย เรื่อง “ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อไม่ให้มีการกระทำผิดวินัย” โดย นางสาวศศพร อารยะสันติภาพ นิติกรชำนาญการ สำนักงาน ก.พ.
นางสาวทิพย์ลักษณ์ นาเคน นิติกรปฏิบัติการ สำนักงาน ก.พ.

เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ น. รับประทานอาหารกลางวัน

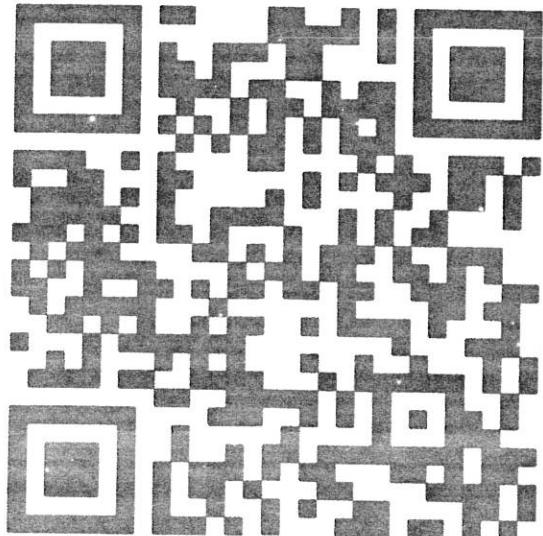
เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. บรรยายเรื่อง “วิธีดำเนินการทางวินัย และการลงโทษทางวินัย” โดย นางสาวสุจินتنا ปิยธรรม นิติกรชำนาญการพิเศษ สำนักงาน ก.พ.
- ตอบข้อซักถาม

เวลา ๑๖.๐๐ - ๑๖.๓๐ น. ปิดโครงการ

หมายเหตุ

- เวลา ๑๐.๐๐ – ๑๐.๕๕ น. -รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- เวลา ๑๔.๓๐ – ๑๔.๕๕ น. -รับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม
โครงการอบรมให้ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และการดำเนินการทางวินัย
ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔
ณ โรงแรมร้อยทองรีสอร์ท อําเภอควนขุน จังหวัดพัทลุง

ข้าราชการทั้งหมดเป็นกลางทางการเมือง

สถานการณ์ความเคลื่อนไหวทางการเมืองซึ่งที่ผ่านมาในประเทศไทยนั้น ร้อนแรงและเริ่มมีบทบาทมากขึ้นเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เปิดโอกาสให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนชาวไทยได้มีส่วนร่วมทางการเมืองได้หลายช่องทาง อาทิเช่น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมทางการเมือง เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาชญากรรม เป็นต้น ทำให้ปัจจุบันเราสามารถเห็นการใช้สิทธิเสรีภาพเหล่านี้ในลักษณะที่เป็นรูปธรรมตามหน้าจอโทรทัศน์หรือสื่อสิ่งพิมพ์ได้อย่างครั้ง เช่น การชุมนุมเรียกร้องทางการเมือง การนำออกไม้หรือสิ่งของไปให้กำลังใจแก่พี่น้องหรือนักการเมืองบางกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น/วิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องทางการเมือง

ในฐานะที่เป็นข้าราชการ จึงมีข้อคิดว่า ข้าราชการจะสามารถใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าวข้างต้น เช่นเดียวกับประชาชนชาวไทยคนอื่นๆ ได้หรือไม่เพียงใด และจะถือเป็นความคิดเห็นหรือไม่

ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ มีบทบัญญัติที่ให้สิทธิเสรีภาพและกำหนดข้อเบตแนวทางการปฏิบัติตัวแก่ข้าราชการพลเรือนในเรื่องทางการเมืองไว้ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ

มาตรา 43 กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่ม แต่ห้ามต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะ และต้องไม่วัดดูประسنก็ทางการเมือง

มาตรา 81 กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

บทบัญญัติข้างต้นมีแนวคิดมาจากการที่ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ ข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานของประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องเป็นผู้เลื่อมใสและสนับสนุนการปกครองในระบบดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปได้อย่างเรียบร้อย และจะส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า ซึ่งการสนับสนุนในความหมายนี้ คือการส่งเสริม เสริมสร้าง หรือไม่คัดค้านการกระทำการที่จะเป็นความผิดฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบดังกล่าว ได้แก่ การกระทำการทางคดค้าน ต่อต้านหรือเป็นปรปักษ์

มาตรา 82 (9) กำหนดให้ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมือง¹

มาตรานี้เป็นข้อกำหนดคุณีย์ที่บัญญัติขึ้นมาโดยมีเจตนาณ์ให้ข้าราชการประจำมีความเป็นกลางทางการเมือง โดยเฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นๆ ที่จะต้องเกี่ยวข้องกับประชาชน แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิข้าราชการประจำในการที่จะเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

นอกจากนี้ข้าราชการยังต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักคณะกรรมการรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรการทางการเมืองของ ข้าราชการพลเรือน ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2499 ที่กำหนดไว้ว่าข้าราชการพลเรือนจะนิยมหรือเป็นสมาชิก ในพรรคร่วมเมืองใดๆ ที่ตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย และจะไปในการประชุมของพรรคร่วมเมืองนั้นเป็นการ ส่วนตัวก็ได้ แต่ในทางที่เกี่ยวกับประชาชนและในหน้าที่ราชการจะต้องกระทำการตามที่ได้กำหนดไว้ ไม่คำนึงถึงพรรคร่วมเมือง และต้องไม่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) ไม่ดำรงตำแหน่งในพรรคร่วมเมืองใดๆ เว้นแต่เป็นสมาชิกสภาพเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ประเภท 2 หรือ ข้าราชการการเมือง
- (2) ไม่ใช้สถานที่ราชการในกิจกรรมทางการเมือง
- (3) ไม่วิพากษ์วิจารณ์การกระทำการของรัฐบาลให้ปราภูมิแก่ประชาชน
- (4) ไม่แต่งเครื่องแบบราชการไปร่วมประชุมพรรคร่วมเมือง หรือไปร่วมประชุมในที่สาธารณะสถานใดๆ อันเป็นการประชุมที่มีลักษณะทางการเมือง
- (5) ไม่ประดับเครื่องหมายพรรคร่วมเมืองในเวลาส่วนตัวหรือในเวลาราชการหรือ ในสถานที่ราชการ
- (6) ไม่แต่งเครื่องแบบของพรรคร่วมเมืองเข้าไปในสถานที่ราชการ
- (7) ไม่บังคับให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนเป็นสมาชิกในพรรคร่วมเมืองโดยไม่กระทำการ ในทางให้คุณให้โภค เพราะเหตุที่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือประชาชนนิยมหรือเป็นสมาชิกใน พรรคร่วมเมืองโดยที่ตั้งขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (8) ไม่ทำการขอร้องให้บุคคลใดอุทิศเงินหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แก่พรรคร่วมเมือง

¹ มาตรา 82 (9) “ต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมาตรการทางการเมืองของ ข้าราชการคัวย”

- (9) ไม่โฆษณาหาเสียงเพื่อประโภชันแก่พรรคการเมือง หรือแสดงการสนับสนุนพรรคการเมือง ใดๆ ให้เป็นการเปิดเผยในที่ประชุมพรรคการเมือง และในที่ที่ปรากฏแก่ประชาชน หรือเขียน จดหมายหรืออักขระความไปลงบนสื่อพิมพ์ หรือพิมพ์หนังสือหรือใบปลิวซึ่งจะจำหน่ายแจกจ่าย ไปยังประชาชน อันเป็นข้อความที่มีลักษณะของการเมือง
- (10) ไม่ปฏิบัติหน้าที่แทรกแซงในทางการเมือง หรือใช้การเมืองเป็นเครื่องมือเพื่อกระทำการ ต่างๆ อาทิเช่น วิ่งเต้นคิดต่อ กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือพรรคการเมืองเพื่อให้นำร่าง พระราชนบัญญัติหรือญัตติเสนอสภาฯ หรือตั้งกระทู้ถามรัฐบาล
- (11) ในระยะเวลาที่มีการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่แสดงออกโดยตรงหรือโดย ปริยาย ที่จะเป็นการช่วยเหลือส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง และในทางกลับกัน ไม่กีดกัน ดำเนินติดต่องาน หรือให้รายผู้สมัครรับเลือกตั้ง ข้าราชการผู้ได้กระทำการฝ่าฝืนระเบียบนี้ ถือว่ากระทำการผิดกฎหมายไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบ ของทางราชการ

จากข้างต้นแสดงให้เห็นว่าในเรื่องทางการเมืองนั้น ข้าราชการ ก็เหมือนส่วนหนึ่งของสถาบันใน หนึ่งก็คือในฐานะเป็นประชาชนคนไทยคนหนึ่ง มีสิทธิเสรีภาพในการเลือกที่จะทำสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องการเมือง ภายใต้บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญที่ให้ไว้ ส่วนหนึ่งก็คือในหนึ่งที่ส่วนนั้น ก็คือในฐานะ ของข้าราชการ ซึ่งจะถูกจำกัดบทบาทหน้าที่ไว้บางประการ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับฐานะความเป็น ข้าราชการ ดังนั้นในเรื่องนี้ผู้เขียนจึงเห็นว่าข้าราชการยังคงสามารถใช้สิทธิเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญให้ไว้ ได้หากเข่นเดียวกับประชาชนคนไทยทั่วไป เพียงแต่พฤติกรรมหรือการกระทำการอย่างก็อาจต้องไคร่ครวญ คุยเสียหน่อยก่อนว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยเฉพาะในกรณีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือในการปฏิบัติการ อื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ก็จะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ

ดังนั้นหากถามว่า ข้าราชการที่กระทำการต่างๆ เกี่ยวกับเรื่องทางการเมือง จะมีความผิดกฎหมายหรือไม่ ก็จะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงว่าพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับ ประชาชน ของข้าราชการผู้นั้น เป็นการกระทำในฐานะใด ประชาชนหรือข้าราชการและลักษณะการกระทำ นั้นเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการหรือไม่ เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว นอกจากจะถือเป็นความผิดวินัยฐาน ไม่ว่างตัวเป็นกลางทางการเมืองตามมาตรา 82(9) แล้ว อาจเป็นความผิดวินัยฐานไม่รักษาซื่อเสียงและ เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา 82(10) “ได้ด้วยเช่นกัน”

จุฬาพิชญ์ สถิตวิสาลกิจ
นิติกรชำนาญการ สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ.

การรักษาวินัยข้าราชการของผู้อ้อยได้บังคับบัญชา

: ความท้าทายใหม่ในการบริหารทรัพยากรบุคคล ของผู้บังคับบัญชา

“การดำเนินการทางวินัย” ในบริบทของการบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่การถูกกล่าวหาหรือร้องเรียน การสืบสวนสอบสวน การพิจารณาความผิด การกำหนดโทษ ตลอดจนถึงการลงโทษตามความร้ายแรง แห่งกรณี รวมทั้งระหว่างการสอบสวน อาจมีการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาได้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจด้านนั้นสั่งบรรจุตามมาตรา 57 หรือ หัวหน้าส่วนราชการ สั่งการ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ก.พ. แต่อาจไม่ใช่ทุกท่านที่จะทราบว่าในการบริหารทรัพยากรบุคคล ในเรื่องเกี่ยวกับวินัยนี้ ยังมีเรื่อง “การรักษาวินัย” ด้วย ซึ่งที่มาของคำว่า “การรักษาวินัย” ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ที่บัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการรักษาวินัยของข้าราชการ พลเรือนสามัญไว้ ในมาตรา 80¹ มาตรา 73² มาตรา 87³ มาตรา 90⁴ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเห็นได้ว่า การรักษาวินัยของข้าราชการจะเกิดขึ้นได้ “ผู้บังคับบัญชา” ถือว่ามีบทบาทสำคัญที่จะเป็นผู้เสริมสร้าง พัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันไม่ให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำการผิดวินัย

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาสาเหตุของการกระทำการทำผิดวินัยและป้องกันการกระทำการทำผิดวินัยและจริยธรรมของข้าราชการพลเรือน โดยร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) พบว่า ผู้บังคับบัญชา ส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยของข้าราชการ ละเลยการตรวจสอบ ควบคุม และกำกับดูแลผู้อ้อยได้บังคับบัญชา ส่งผลให้เกิดการกระทำการผิด และการจัดการสัมมนาสร้างพึงความคิดเห็นในการปฏิบัติงาน ก.พ. ระเบียบ และหลักเกณฑ์วิธีการของ ว 43/2553 (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1011/ ว 43 ลงวันที่ 30 กันยายน 2553 เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อ้อยได้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อ้อยได้บังคับบัญชากระทำการทำผิดวินัย) พบว่าผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่ไม่มีการดำเนินการเสริมสร้างและพัฒนาให้

¹ มาตรา 80 ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัย โดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

² มาตรา 73 ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตนต่อผู้อ้อยได้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรมและเรียนสร้างแรงจูงใจให้ผู้อ้อยได้บังคับบัญชาดำเนินการ

เป็นข้าราชการที่ดี

³ มาตรา 87 ให้ผู้บังคับบัญชาเม้นท์ที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อ้อยได้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อ้อยได้บังคับบัญชากระทำการทำผิดวินัย ทั้งนี้ด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

⁴ มาตรา 90 เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีที่เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาเม้นท์ที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ นี้โดยเร็ว ด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชากระทำการทำผิดวินัย”

ผู้อื่นได้บังคับบัญชานิวัติ และไม่ป้องกันมิให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชากระทำพิคิวนัยตามหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 เนื่องจากไม่ทราบเรื่อง ไม่เข้าใจแนวทางการปฏิบัติ ซึ่งไม่ได้กำหนดแนวทางหรือนโยบาย หรือมอบหมายการดำเนินงานให้แก่ผู้ใดหรือหน่วยงานใด เป็นผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน รวมถึงขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าว นอกจานนี้ติกตะรัฐมนตรีที่เคยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาэр่วรับผิดชอบในความเสียหาย และให้ลงโทษทางวินัยแก่ผู้บังคับบัญชา หากเกิดกรณีผู้อื่นได้บังคับบัญชากระทำทุจริต หรือปฏิบัติราชการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย กฏ หรือระเบียบท่องทางราชการ อันเนื่องมาจาก การปล่อยประละเลย ไม่ตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานของผู้อื่นได้บังคับบัญชา ได้ถูกยกเลิกไปแล้ว และเมื่อกายหลังจะมีการตรวจสอบตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรงขึ้นมาบังคับใช้ ก็ไม่มีการกำหนดเรื่องความรับผิดชอบผู้บังคับบัญชาอยู่ในกฎหมายดังกล่าวอย่างชัดเจน ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน ก.พ. จึงได้เสนอเรื่องนี้ต่อกองคณะกรรมการ ก.พ. เพื่อให้เห็นชอบที่จะนำเสนอคณะกรรมการฯ และเพื่อให้มีมติในการกำชับให้ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อื่นได้บังคับบัญชา

ปัจจุบัน มีมติกตะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2556 เรื่องการกำชับให้ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อื่นได้บังคับบัญชา โดยกำหนดให้ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายในการรักษาวินัยของผู้อื่นได้บังคับบัญชา โดยต้องเสริมสร้าง พัฒนาให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชานิวัติ และป้องกันมิให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชากระทำพิคิวนัย และการที่ผู้บังคับบัญชาละเลยการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ไม่ได้ทำให้การรักษาวินัยข้าราชการดีขึ้น ให้ถือว่าการที่การรักษาวินัยของข้าราชการมิได้ดีขึ้น ผู้บังคับบัญชา มีส่วนรับผิดชอบ เพราะมิได้เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชานิวัติ และมิให้ป้องกันมิให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชากระทำพิคิวนัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจต้องรับผิดทางวินัยด้วย และต่อนำส่งสำนักงาน ก.พ. ได้ออกเป็นหนังสือเวียน ที่ นร 1011/ว 12 ลงวันที่ 21 สิงหาคม 2556 ในเรื่องเดียวกัน เพื่อแจ้งให้กระทรวง กรม และจังหวัดทราบและถือปฏิบัติตามติกตะรัฐมนตรี ต่อไป

Q : ผู้บังคับบัญชาจะสามารถรักษาวินัยข้าราชการที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา ได้อย่างไร

A : ผู้บังคับบัญชาทุกระดับต้องมีบทบาทและหน้าที่ในการรักษาวินัยข้าราชการ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ดังนี้⁵

1. ต้องรักษาวินัยของตนเอง (มาตรา 80) เช่นเดียวกับผู้อื่นได้บังคับบัญชา เพื่อเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นได้บังคับบัญชาปฏิบัติตาม

⁵ ประวัติ ณ นคร, “ร่างหนังสือถือสืบมิอผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้อื่นได้บังคับบัญชา”, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๖, หน้า ๘-๙.

2. ต้องปฏิบัติต่อผู้อื่นให้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรม และเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี (มาตรา 73) เพื่อให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชาครบท่า เชื่อถือ และปฏิบัติตาม และไม่ให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชาคับช่องใจ เสียหัวญ แผลหมกกำลังใจและต้องเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชาดำรงตนเป็นข้าราชการที่ดี เพื่อให้ปฏิบัติงานดีและมีวินัย

3. ต้องเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชา มีวินัยและป้องกันมิให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย (มาตรา 87)

4. ต้องกำกับดูแลให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชา มีวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อื่นให้บังคับบัญชาที่กระทำผิดวินัย (มาตรา 90) หากผู้บังคับบัญชานั้นไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ก็ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาหนึ่งอีกหนึ่งไปทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ซึ่งดันเป็นเพียงกรอบของการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ยังไม่ได้เป็นการเจาะจงรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติ หรือวิธีการแต่อย่างใด ดังนั้นการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชา มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อื่นให้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย จึงนับเป็นเรื่องท้าทายใหม่ของผู้บังคับบัญชาให้ต้องพิจารณาแล้วว่า นโยบายขององค์กร ในเรื่องการรักษาวินัยควรจะออกแบบในรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมและสอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของผู้อื่นให้บังคับบัญชาที่มีความแตกต่างกันตั้งแต่เพศ อายุ สายงาน และระดับตำแหน่ง ให้เกิดความเข้าใจ ยอมรับ และปฏิบัติตามได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการรักษาวินัยของข้าราชการและบรรลุผลตามเจตนาของมติคณะรัฐมนตรี ได้อย่างแท้จริง.

ศรีวนยา เกียร์เนสต์ ผู้เขียน
ชาพาพิชญ์ สติริวสาลกิจ เรียนรู้

พ.

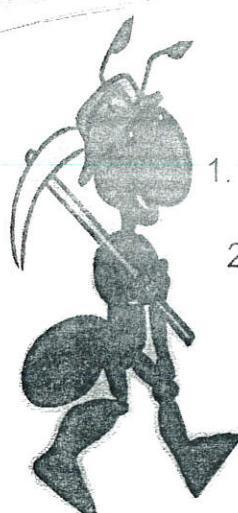
๑๓.๓๔๖๗๙

ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อไม่ให้มีการกระทำผิดวินัย

วันที่ 22 มีนาคม 2564

หัวข้อบรรยาย

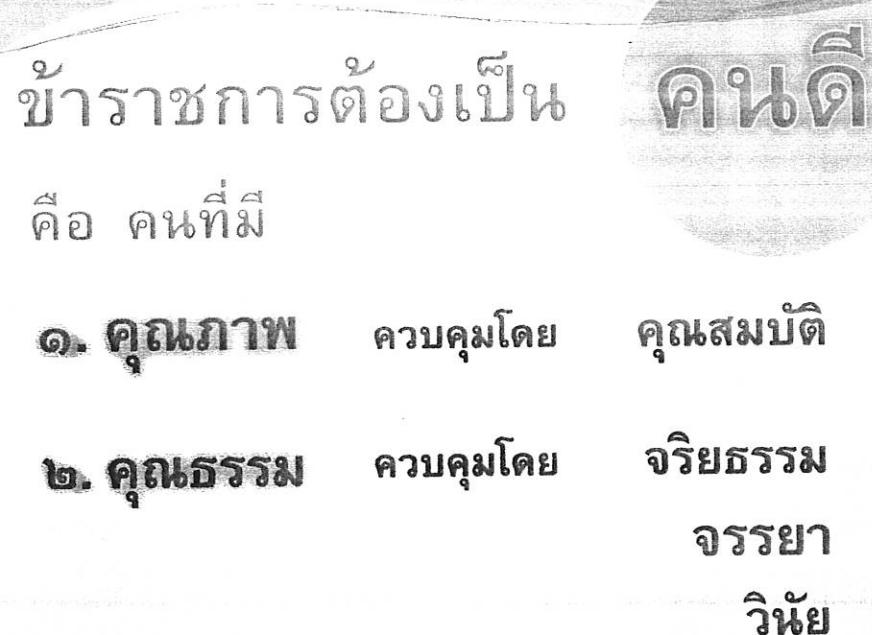

1. ความหมายของคุณธรรม จริยธรรม วินัย
2. วินัยต่อประเทศชาติ
3. วินัยต่อประชาชน
4. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา
5. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่
6. วินัยต่อตนเอง

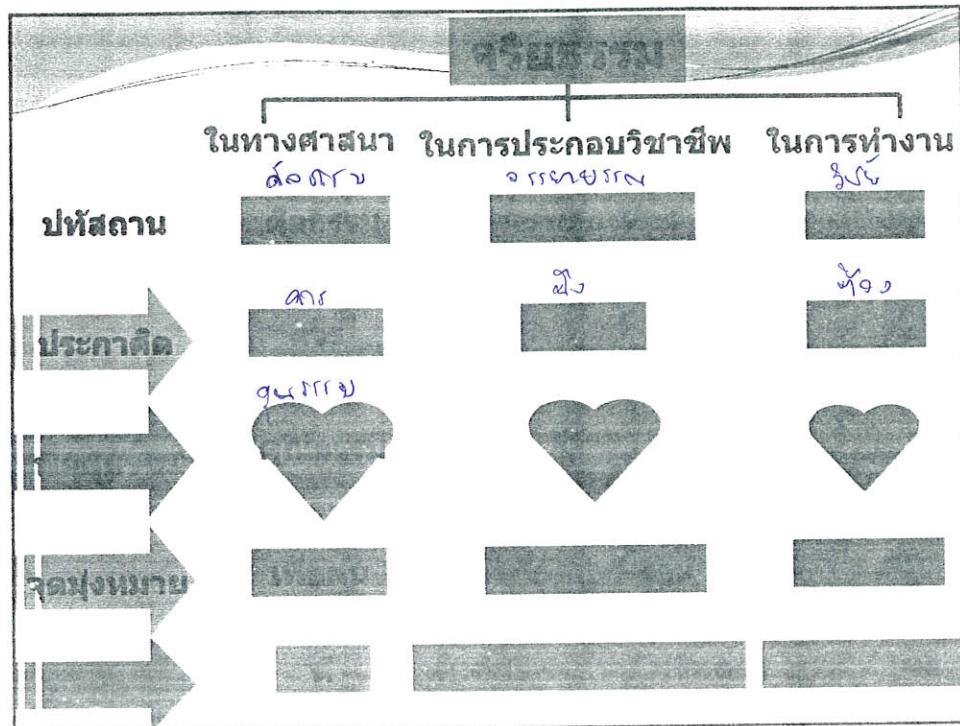

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 87 ให้ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่
เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
มีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
กระทำการด้วย

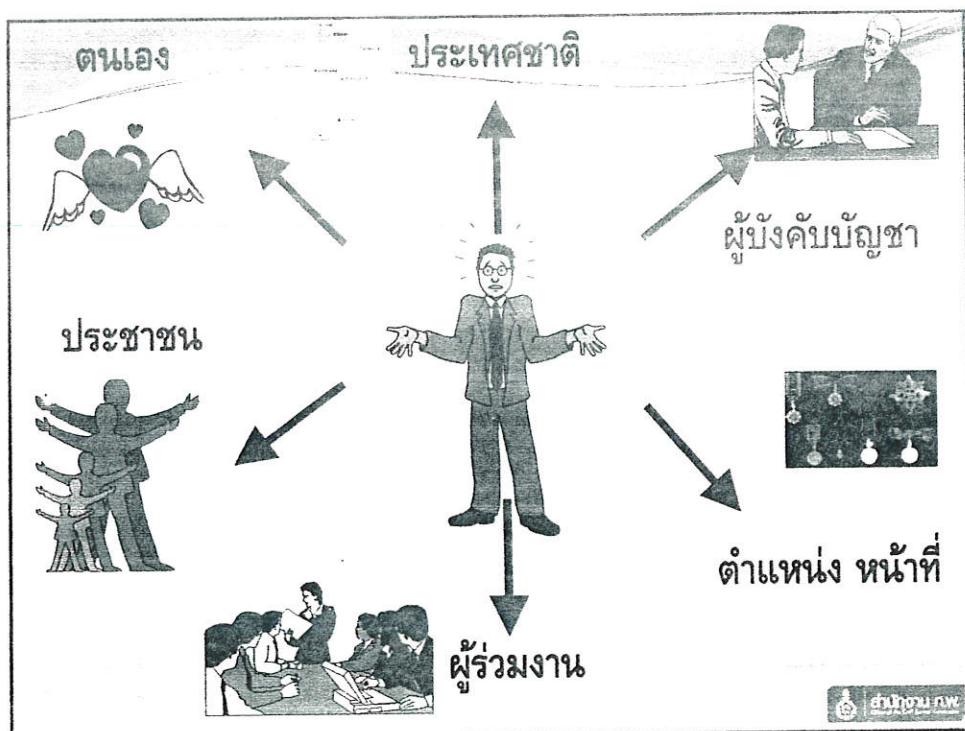

P.3

ปัจจุบันในทางศาสนา ในการประกอบวิชาชีพ ในการทำงาน

ปัจจุบัน

วินัยต่อประเทศชาติ
มาตรา 81

**ต้องสนับสนุนการปักธง
 ระบบประชาธิปไตยอันมี
 พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 ด้วยความบริสุทธิ์ใจ**

วินัยต่อประชาชน

ม.82(8)	ต้อนรับ ให้ความสะอาด ให้ความเป็นธรรม ให้การสงเคราะห์	ประชาชน ผู้ติดต่อราชการ เกี่ยวกับหน้าที่ของตน
---------	---	---

→

ม.83(9)
ไม่ดูหมื่น เหยียดหมาย กดซี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

ม.85(5)
**การดูหมื่น เหยียดหมาย กดซี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชน
 ผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง**

บริการประทับใจ

1. ยิ้มแย้มแจ่มใส
2. เต็มใจช่วยเหลือ
3. ไม่เบื่อคำราม
4. พึงความครบถ้วน
5. รับด่วนบริการ
6. อ่อนหวานน่ารัก
7. ไม่สักแต่ทำ
8. น้ำคำไปเรา
9. เหมาะสมสถานที่
10. ไม่มีนอกใน

บริการยอดเยี่ยม

1. ปากhma
2. หน้ายักษ์
3. ตักตะวง
4. ถ่วงเรื่อง
5. เชื่องซ้า
6. ล้าสมัย
7. ไม่แน่ชัด
8. ปัดสวะ
9. ละเลย
10. เฉยชา

วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

- ปฏิบัติตามคำสั่ง ม.82 (4)
- ไม่รายงานเหตุจ ม.83 (1)
- ไม่กระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา
ม.83 (2)

๒๐๑๗/๙๘๖

วินัยต่อผู้ร่วมงาน

ม. 82 (7)

ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี

ช่วยเหลือกัน ในการปฏิบัติราชการ

ม. 83 (7)

ต้องไม่กลั้นแกล้ง กดซี่ ข่มเหงกัน ในการปฏิบัติราชการ

ม. 83 (8)

ต้องไม่กระทำการล่วงละเมิด / คุกคามทางเพศ

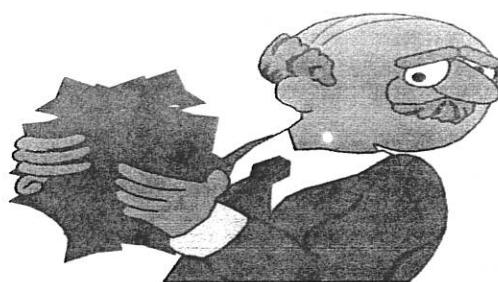
๒๐๑๗/๙๘๖

ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

- ข้าราชการประจำต่างๆ
- พนักงานส่วนท้องถิ่น
- พนักงานราชการ
- ลูกจ้างประจำ
- ลูกจ้างชั่วคราว
- เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นๆ

ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

**มาตรา 85 (1) การปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติน้ำที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติน้ำที่ราชการโดยทุจริต
เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง**

การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

1. มีหน้าที่ราชการ
2. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติน้ำที่
 - โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย
อย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
 - หรือโดยทุจริต (เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น
ได้ประโยชน์ที่มิควรได้)

หน้าที่ราชการ พิจารณาจาก

1. กฎหมายหรือระเบียบ
2. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
3. คำสั่งหรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา
4. พฤตินัย

มาตรา 82 (1) ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

ซื่อสัตย์ → ● ปฏิบัติตรงไปตรงมา

● ไม่คดโกง

● ไม่หลอกลวง

สุจริต → ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายในทางที่ดี
ที่ชอบตามทำนองคลองธรรม

เที่ยงธรรม → ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง

มาตรา 82 (2)

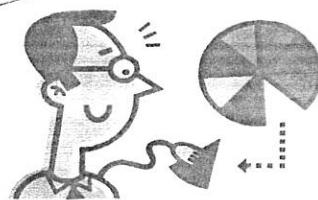
ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะกรรมการรัฐบาล นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

มาตรา 82 (3) ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ด้วยความตั้งใจ
อุตสาหะ เอาใจใส่
และรักษาประโยชน์
ของทางราชการ

มาตรา 82 (5)

ข้าราชการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือหอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

ความหมาย

จะละทิ้ง คือ วาง ปล่อย ละเลย
ไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่

หอดทิ้ง คือ ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่
ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- * ละทิ้งหรือทอดทิ้ง เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ม.85(2)
- * ละทิ้งติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร / มีพฤติกรรมนั้นจริงไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ม.85(3)

มาตรา 82 (6)

ต้องรักษาความลับ
ของทางราชการ

ความลับทางราชการ

1. ลับ
 2. ลับมาก
 3. ลับที่สุด

มาตรา 82 (9)

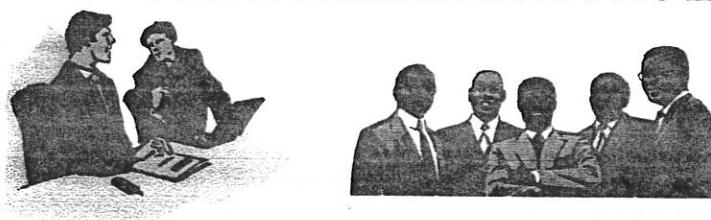
ต้องวางแผนเป็นกล่องทางการเมือง
ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และ
ในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
ประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตาม
ระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาท
ทางการเมืองของข้าราชการด้วย

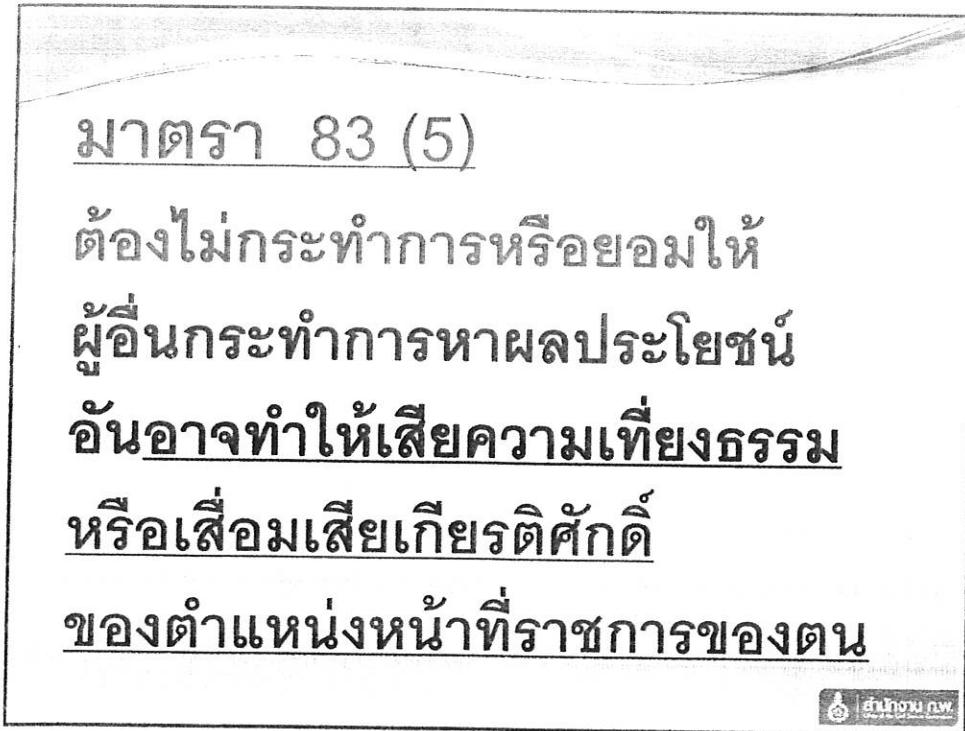
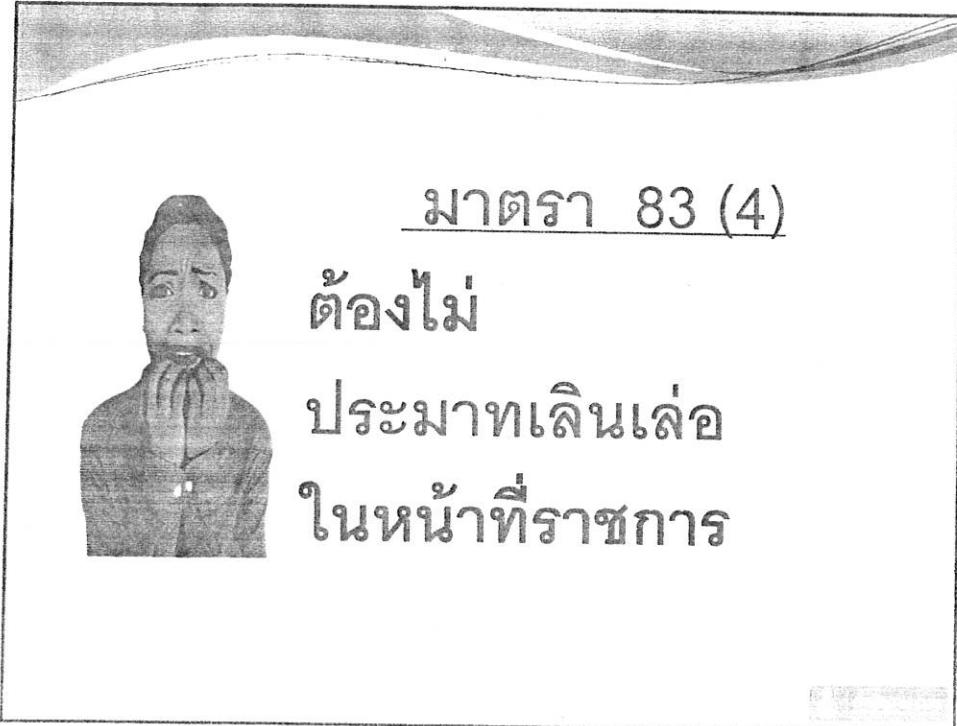
ข้าราชการพลเรือนสามัญต้อง

1. วางแผนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
2. ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยมาธายาททางการเมืองของข้าราชการ

มาตรา 83 (3) ต้องไม่อาศัย

หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่ง
หน้าที่ราชการของตน
นำไปประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

มาตรา 83 (6)

ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ
หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด
ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึง
กันนั้นในห้างหุ้นส่วน
หรือบริษัท

วินัยต่อตนเอง

- ต้องรักษาชื่อเสียงของตน รักษาเกียรติศักดิ์
ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- ประพฤติซื่อสัตย์อย่างร้ายแรง
- กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก

แนวทางการพิจารณา

- *ไม่รักษาซื่อเสียงของตน
- *ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
หน้าที่ราชการของตน (ประพฤติชั่ว)

- เสียเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ราชการ
- สังคมรังเกียจ
- กระทำโดยเจตนา

๑๗๙

เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
เกียรติศักดิ์ = ฐานะที่ได้รับการสรรเสริญ

ตำแหน่งหน้าที่อยู่ในฐานะอย่างไร

✧ ครู ✦ ฝ่ายปกครอง ✦ ข้าราชการ

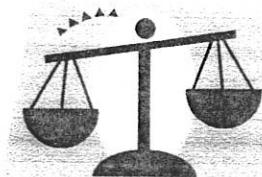
คำนึงถึงความรู้สึกของ

✧ ประชาชน สังคม หรือ ✦ ทางราชการ

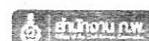
๑๗๙

มาตรา 85 (6) กระทำความผิด
อาจจันได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วิธีดำเนินการทางวินัย และการลงโทษทางวินัย

วันที่ 22 มีนาคม 2564

หัวข้อบรรยาย

1. ความหมาย จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัย
2. โทษทางวินัยมีอะไรบ้าง
3. ที่มาของการดำเนินการทางวินัย
4. กรณีศึกษาเกี่ยวกับวินัย
5. การดำเนินการทางวินัย
6. ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับวินัย

ความหมายคำว่า วินัย

คือ ลักษณะเชิงพฤติกรรม

คือ

ที่แสดงออกมาเป็นการ

แบบแผน

- ควบคุมตนเอง

ความประพฤติ

- ปฏิบัติตามการนำ

หรือ

- อธิบายในระเบียบแบบแผน

ข้อปฏิบัติ

- มีความเป็นระเบียบ

จุดมุ่งหมายและขอบเขตของวินัย

- เพื่อให้ราชการดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ
- เพื่อความเจริญ ความสงบ เรียบร้อย ของประเทศชาติ
- เพื่อความผาสุกของประชาชน
- เพื่อสร้างภาพพจน์ชื่อเสียงที่ดี ของทางราชการ

มาตรา 80

ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัย โดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ใน หมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติราชการ ในต่างประเทศนอกจากต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการ หรือไม่กระทำการตามที่กำหนดใน กฎ ก.พ. ด้วย

องค์ประกอบมาตรา 80

วรรคแรก ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัย

โดย 1. กระทำการ หรือ

2. ไม่กระทำการ

ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

วรรคสอง ขณะนี้ ยังไม่มี กฎ ก.พ. ที่กำหนดให้

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการ

ในต่างประเทศต้องรักษาวินัยนอกเหนือจากวินัย

ที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา 84

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด

ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 81

และมาตรา 82

หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83

ผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา 85

การกระทำผิดวินัย
ในลักษณะดังต่อไปนี้
เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

มาตรา 85 (7) การละเว้น

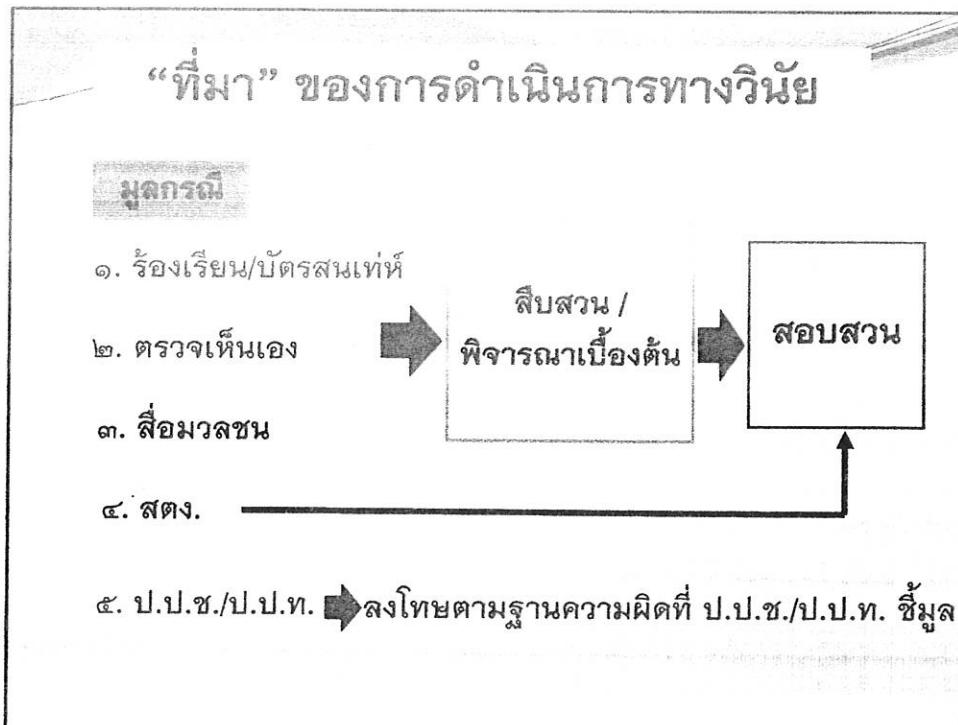
การกระทำหรือกระทำการใด ๆ
อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 82
หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83
อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

โทษทางวินัย

1. โทษสำหรับความผิดอย่างไม่ร้ายแรง
 - ภาคทัณฑ์
 - ตัดเงินเดือน
 - ลดเงินเดือน
2. โทษสำหรับความผิดอย่างร้ายแรง
 - ปลดออก
 - ไล่ออก

กรณีศึกษาที่ 1

คุณหลวง ได้พากรองแก้ว ภารยา มาขอความช่วยเหลือ จาก ซ่อนกลิน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ให้กำคลอด แต่ซ่อนกลิน ไม่ให้บริการโดยอ้างว่า เป็นวันเสาร์ ซึ่งตนไม่ได้อยู่บ้าน คุณหลวง จึงได้พากยายไปคลอดที่ตัวจังหวัดซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอที่ตน พักอยู่มาก ต่อมากุณหลวง ได้ร้องเรียนพุติกรรมของซ่อนกลิน ท่านคิดว่า..... ซ่อนกลินกระทำผิดวินัยหรือไม่

กรณีศึกษาที่ 2

ทาเคชิ ได้รับคำสั่งจากมิชาว่า ผู้อำนวยการสำนัก ของตนเอง ให้ขับรถไปรับน้องไอโกะ บุตรสาวของ ตน ที่โรงเรียน เนื่องจากผู้อำนวยการมีงานด่วน แต่ ทาเคชิ ปฏิเสธ เนื่องจากมีธุระส่วนตัว (ต้องไปรับ เชโกะ แฟนสาว)

ท่านคิดว่า..... ทาเคชิ พิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของผู้บังคับบัญชาหรือไม่

กรณีศึกษาที่ 3

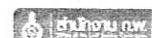
ตุ๊กกี้ ข้าราชการสาว ไปทำพนตอนเข้า เพื่อเตรียมตัวไปงานในตอนเย็นกับบุญ แฟนหนุ่ม เมื่อเข้ามาที่ทำงาน จึงขอให้สัมเช้งปิดพัดลม เพราะกลัวผู้จะเสียทรง สัมเช้งไม่ยอม จึงแย่งกันปิด-ปิดพัดลม อยู่หลายครั้ง ตุ๊กกี้โน่น จังหวังแก้วน้ำใส่สัมเช้งจนหัวแตก สัมเช้งไม่ยอม จึงไปแจ้งความที่สถานีตำรวจน แต่สุดท้ายทั้งสองยอมความ ไม่เอาเรื่องกัน

ท่านคิดว่า.....ตุ๊กกี้ และสัมเช้ง ผิดวินัยหรือไม่

กรณีศึกษาที่ 4

ลาภิณ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล มหาเจติยา เจ้าหน้าที่การเงิน ที่กองคลัง แต่เจติยาไม่อยู่ จึงทำหน้าที่รับเงินแทนเจติยา และได้นำเงิน นั้นไปใช้ก่อน แล้วแอบนำเงินดังกล่าวมาคืน ในสองวันถัดมา

ท่านคิดว่า.....ลาภิณ ผิดวินัยหรือไม่

กรณีศึกษาที่ 5

อนุคณิยา เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญการ กลุ่มใจที่
นายศตวรรษ สามีมีความสัมพันธ์กับหญิงอินเจิงหวานมิรันดี
เพื่อนร่วมงานไปปั่นสุราแก้เครียดในช่วงพักกลางวัน และกลับมา
ทำงานในตอนบ่ายโงมงครง โสมมิกาเพื่อนร่วมงานอีกคนหนึ่ง
เห็นอนุคณิยา และมิรันดีกลับมาทำงานด้วยอาการคล้ายคนเมา
สุรา จึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ผู้บังคับบัญชาจะสามารถ
ดำเนินการทางวินัยแก่อนุคณิยาและมิรันดีได้หรือไม่

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

หมวด 7 การดำเนินการทางวินัย

มาตรา 90

เมื่อมีการกล่าวหา / มีกรณีเป็นที่สงสัยว่า
ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำการผิดวินัย
ให้ผู้บังคับบัญชาจะดับต้นรายงานผู้บังคับบัญชา
ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ดำเนินการ

พระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

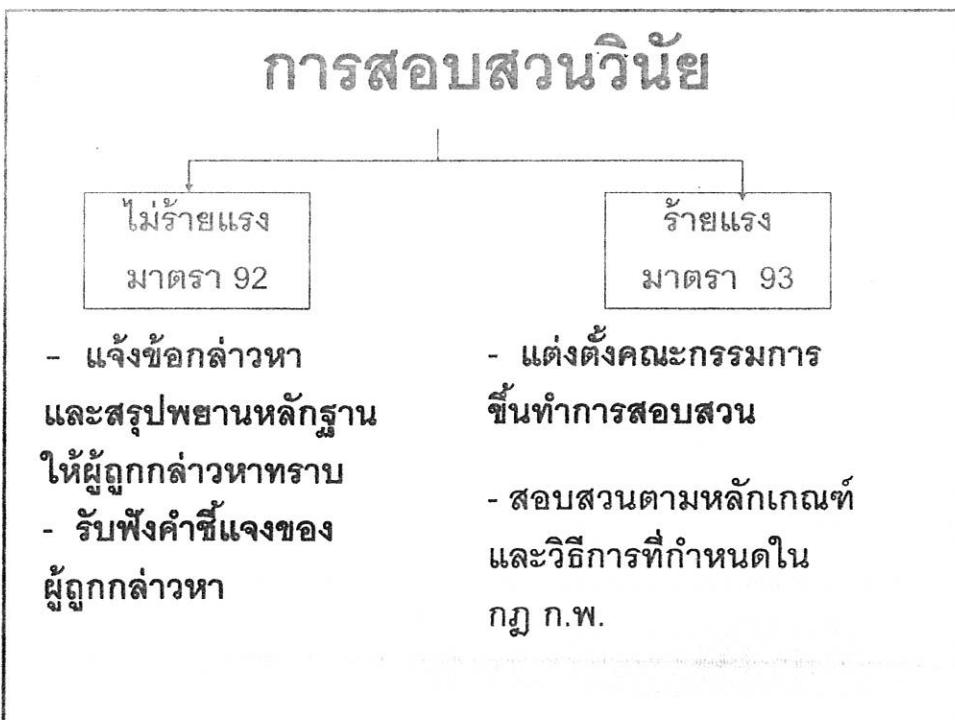
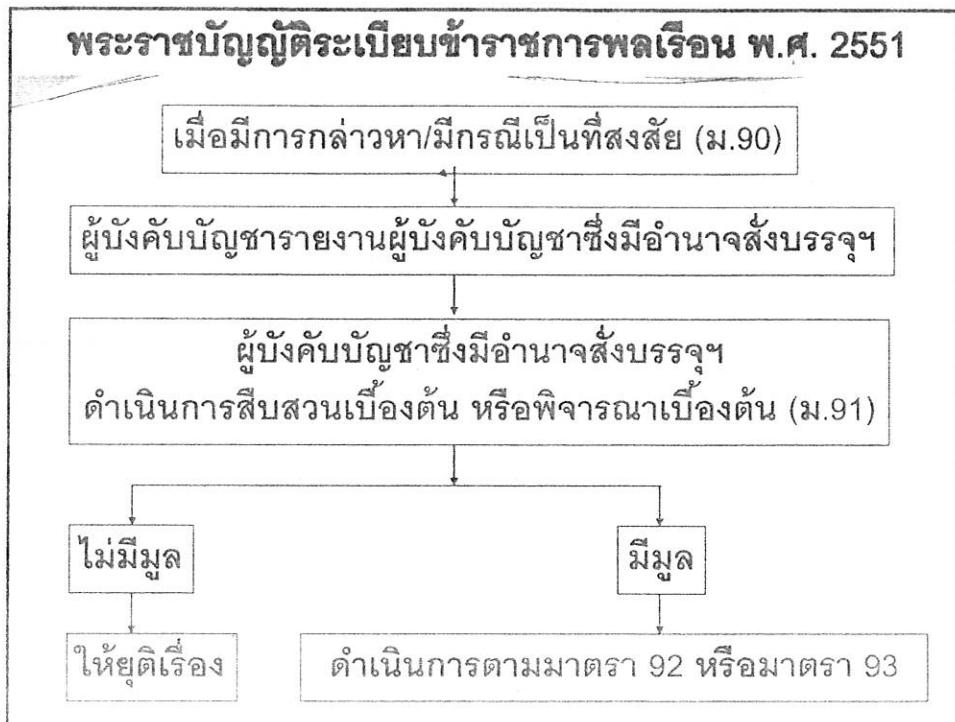
มาตรา 91 วรรคหนึ่ง

เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา 90 หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 ในผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 57 รับดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ยกเว้นได้

พระราชบัญญัติระเบียนข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 91 วรรคสอง

ในการณ์ที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปตามมาตรา 92 หรือมาตรา 93 แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

มาตรา 95 หลักเกณฑ์ วิธีการ และ
ระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ให้
เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปราบปรามชัดแจ้ง
ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัย
โดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556

- หมวด 1 การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย
- หมวด 2 การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น
- หมวด 3 การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
- หมวด 4 การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำการทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- หมวด 5 กรณีความผิดที่ปราบปรามชัดแจ้ง
- หมวด 6 การสั่งยุติเรื่อง ลงโทษ หรือคดโทษ
- หมวด 7 การมีคำสั่งใหม่กรณีมีการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ
- หมวด 8 การสั่งพักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน
- หมวด 9 การนับระยะเวลา
- หมวด 10 บทเบ็ดเตล็ด

แบบทextplain

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. 2556

มูลกรณี หมวด 1

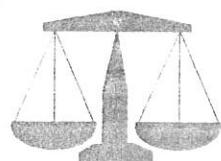
สืบสวน/พิจารณา หมวด 2

สอบสวน หมวด 3 และ 4

ลงโทษ/งดโทษ หมวด 6
สั่งยุติเรื่อง

ข้อควรคำนึงเรื่องวินัย

• ไม่มีอายุความ

- การลงโทษต้องดำเนินกระบวนการตามกฎหมาย
- ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจ
- สภาพการเป็นข้าราชการ
 - ขณะกระทำการผิด
 - ขณะลงโทษ

www.ocsc.go.th

สำนักมาตรฐานวินัย

สำนักงาน ก.พ.

โทร . (02) 547 – 1628

สำนักงาน ก.พ.
สำนักมาตรฐานวินัย